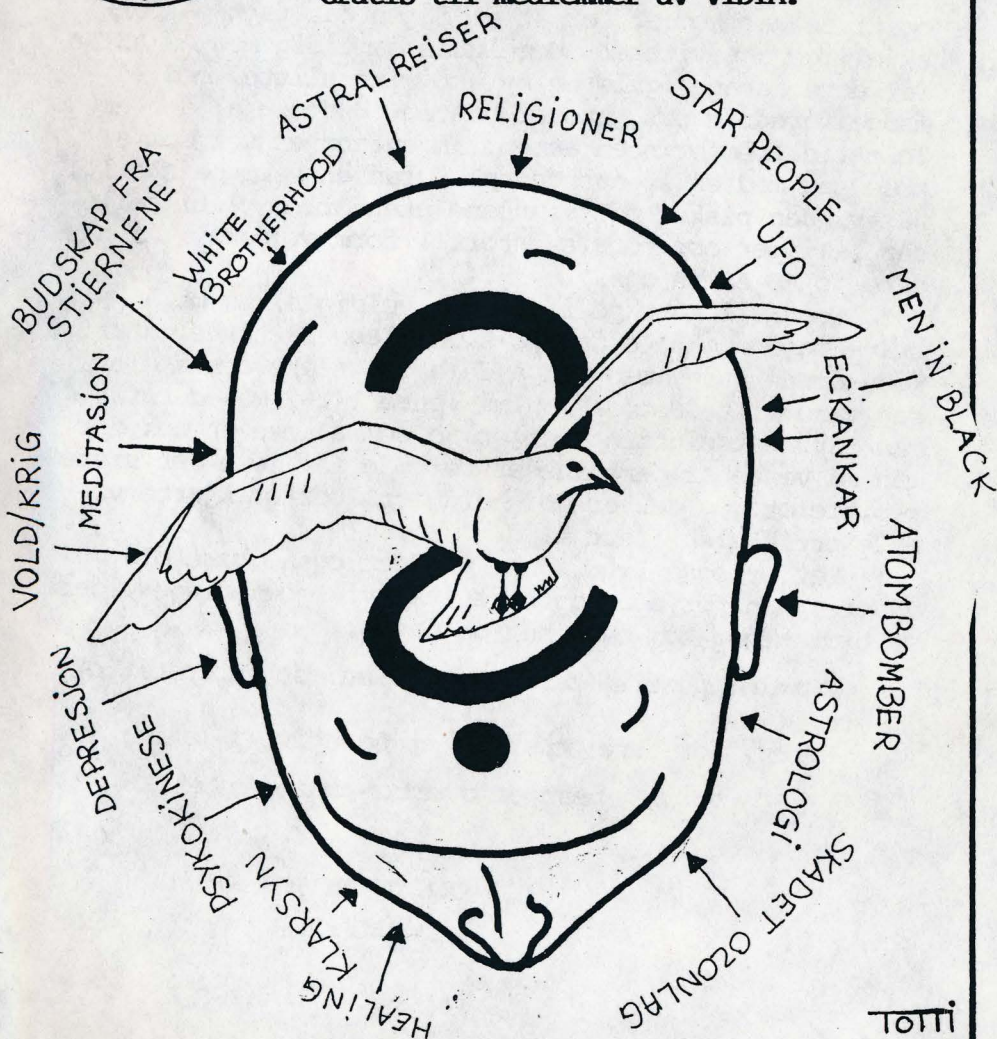

ad asira

Nr.9 - August/September 1992. 10,-

Gratis til medlemmer av VIDYA.

litol

LEDER

VELKOMMEN TIL AUGUST-UTGAVEN AV AD ASTRA.

Nå er vel ferien over for de aller fleste av oss, og tiden har kommet for at vi igjen tar fatt på forskjellige aktiviteter. Noenlunde samtidig med **AD ASTRA** får dere antageligvis en ny aktivitetsliste, med mange foredrag osv. utover høsten. Høsten ja, det er jo lese-tid fremfor noen annen. Ingenting er vel som å kose seg med en spennende bok foran en varm peis e.l., når vinden pisker mot vinduene utenfor. Og i tilfelle dere slipper opp for lesestoff i form av bøker, så har dere jo **AD ASTRA** også!

Noen vil kanskje finne det veldig slitsomt å trave igjennom hele den 18 sider lange artikkelen til Tony denne gang, men det å dele opp slike artikkelser kan være litt dumt da man må vente i 1-2 måneder før man får lest slutten. Det er jo som å lese en bok der man må vente et par måneder før man får lese det siste kapittelet. Og det er jo uholdbart! Derfor kjørte vi hele artikkelen i ett blad.

Det er også litt annet snadder også, bare bla videre. Men før dere gjør det, så vil jeg bringe videre et ordtak jeg kom over her om dagen;

"Omnium pestium pestilentissima est superstitio".

Eller, for dere som ikke er så stive i latin:

"Av all pest er overtro den verste".

OLE JONNY BRÆNNE
REDAKTØR

ad asira

En religiøs og
politisk nøytral og
uavhengig forening:

VIDYA

(= kunnskap og visdom,
fra sanskrit.)

Opplysningsvirksomhet

Informasjon

Foredrag

Diskusjon

Forskning

EMNER:

Parapsykologi

Åndsvitenskap

Religioner

Fortidsgåter

Alternativ medisin og

kosthold

UFO-fenomener

VIDYA Drammen

Postboks 2425

3003 Drammen

Møtelokaler i

Røde Kors-huset i

Tollbugt. 52

hver tirsdag hele året!

INNHOOLD:

- Side 1: Vitenskap -
Sannhet og
oppspinn.
- 19: Lykke!
- 20: Den store
uendelighet.
- 22: Shirley Mac-
Laine's "Reisen
Innover".
- 22: Ord til etter-
tanke.
- 23: Tanker om tåke!
- 23: Skyer.
- 24: Hvem var
Marcello
Haugen?
- 26: Direktørklubben
som styrer det
nye Europa.
- 29: Hvor mye av-
lytting?
- 30: Ridderne ved
det runde bord.
- 32: Tanketyv?!

Høi Vidyanmedlemmer.

***Jeg skriver inn et vedlegg
i Ad Astra som setter
vitenskapen i den rette
stilling. Kanskje kommer
noe av det til ettertanke
for noen av dere.***

***Vitenskap: sannhet og
oppspinn er hentet fra
boken liv kommer fra liv,
og noe til. Jeg skriver
videre ned vers fra
sannskrittekstene som er
hentet fra vedaene. Til
slutt skriver jeg litt om
min egen mening om skapelsen
av kosmos og tiden. Hilsen Tony***

VITENSKAP: SANNHET OG OPPSPINN

Det var engang (som i et eventyr), da de fleste av oss trodde at den føde vi spiste stort sett var sunn, nærende og fri for kjemiske stoffer. At reklame kunne være troverdig, og at varedeklarasjoner sannferdig beskrev kvaliteten og innholdet av det som vi selv og våre familier spiste. Det var engang da det meste av verden stolte på våre statsoverhoder, høytstående tjenestemenn og lokale leders redelighet. Det var engang, da vi trodde at våre barn fikk en solid utdannelse i det offentlige skolesystem. Det var engang, da mange av oss trodde at atomkraft hadde "fredstidsanvendelser" som kunne være fullkomment sikre og i fullstendig overensstemmelse med et lykkelig og sunnt samfunn.

Og allikevel er våre illusjoner i nyere tid blitt slått istykker. Gjentatte avsløringer av omfattende forbrukerbedrageri og store politiske intriger og bestikkelse har alle ødelagt vår tidligere uskyld. Vi vet nå at ved hjelp av massemarkedsføring og medier kan et slør av fantasi og bedrag bli skapt med en aldri tidligere sett ekspertise, slik at det kan bli umulig for oss å skille mellom den ekte vare og etterligninger, imellom virkelighet og illusjon.

I dag utbreder mange vitenskapsmenn den lære at liv oppstår fra materie. De kan imidlertid ikke gi noe bevis, hverken eksperimentelt eller teoretisk. I virkeligheten bygger deres holdning i bunn og grunn på tro på tross av alle slags vitenskapelige innvendinger. Dette grunnløse dogme har gjort stor skade på moralske og åndelige normer overalt i verden og således forårsaket mye lidelse.

Selvom plaget av indre tvil og splid har de moderne vitenskapsmenn på en eller annen måte klart å fremvise en enig front overfor den ikke-vitenskapelige offentlighet. Deres oppførsel fremkaller minner om det verste innenfor offentlig og privat svindel.

For eksempel fortsetter vitenskapsmennene og regjeringene, på tross av de seneste ramaskrik over deres tilsløring av vanskelighetene ved opprettholdelse av sikkerhetsnormene på atomkraftverker, med å anvende atomkraft og går allikevel lett forbi den kjensgjerning, at det ikke er noen sikker metode til å behandle radioaktivt avfall.

I populærverker og skolebøker presenterer vitenskapsmennene deres forklaring på livets materielle opprinnelse som den eneste mulige vitenskapelige konklusjon. De påstår, at ingen annen teori kan være vitenskapelig akseptabel. Og slik lærer alle, at liv gradvis oppsto fra kjemikalier i en ursuppe av aminosyrer, proteiner og andre essensielle ingredienser.

Men allikevel erkjenner de samme vitenskapsmenn i deres journaler og private diskusjoner at deres teori har betydelige, ja til tider uoverstigelige mangler. For eksempel kaster visse aspekter av DNA-kodemekanismen alvorlige tvil over evolusjonstankens soliditet. Således kan vitenskapen bli nødt til å se den mulighet i øynene, at opprinnelsen til livet liksom universets opprinnelse blir en ugjennomtrengelig barriere for vitenskapen og en hindring, som motstår alle forsøk på å redusere biologi til kjemi og fysikk.

Deres vitenskapelige viten er selvfølgelig helt utilstrekkelig til å gi bare noe som ligner en tilfredsstillende forklaring av disse overganger fra ikke-liv til liv, fra ikke-forstand til forstand.

Sannsynligheten for eksistensen av en selvkopierende enhet er lik null. Da evnen til å reproducere er et av de fundamentale karaktertrekk hos alle levende organismer. Vår nåværende forståelse av fysikk og kjemi gjør oss ikke istand til å forklare fenomenet liv.

Bare et enkelt informasjonsmolekyl såsom Cytochrome C for slett ikke å tale om at komplekse organismer ikke kunne være oppstått ved et tilfelle i jordens anslåtte levetid. Man må konkludere, at i motsetning til den etablerte og fremherskede visdom, er det enda ikke blitt gitt en beskrivelse som kan aksepteres på basis av fakta og ikke tro, av et mulig forløp av livets skapelse på jorden gjennom tilfeldige og naturlige årsaker.

Som vi kan se, har mange vitenskapsmenn på den ene side et dypt personlig engagement i den oppfattelse at liv kommer fra materie. På den andre side innrømmer de, at de ikke har bevismateriale til å underbygge deres overbevisning, og at deres teori er beheftet med umedgjørlege problemer.

De er overbeviste om at liv oppsto fra materie og kan reduseres til materie, og allikevel er de på samme tid nødt til å tilstå, at de har lite vitenskapelige grunner til deres overbevisning. Derfor er deres teori a priori: den skubber den vitenskapelige metode og selve vitenskapen til side.

Deres inderlige, nesten messiaske håp er, at en vakker dag vil en eller annen på en eller annen måte være istand til å påvise dens gyldighet, og i mellomtiden er deres tro urokkelig.

Blendende teknologiske oppnåelser har gitt moderne vitenskapsmenn en aura av ufeilbarhet, og når vitenskapsmennene så presenterer uprøvede eller ubeviselige teorier om livets tilblivelse, er folk tilbøyelige til å akseptere disse blindt.

Ganske som engang da ingen turde å sette seg imot kirkens makt uten å risikere fordømmelse, er det nå ingen som tør å sette seg imot vitenskapens makt uten å risikere å bli siktet for å være irrasjonell eller sinnssyk. Og hvem som helst, som stiller spørsmålsteget ved Darwins posisjon, får uunngåelig det spekulative psykiatriske øyes oppmerksomhet imot seg.

Hva angår utplekningen av et barn i et reagensglass kan dette kun gjøres hvis man tar sædceller og eggceller fra en levende mann og en levende kvinne. Med andre ord kan livsføret som er nødvendig for å skape barnet i reagensglass, ikke skapes av de såkalte vitenskapsmenn. Hvorl består deres ære, hvis de kan frembringe et barn i et reagensglass? GUD frembringer allerede millioner av barn daglig i naturens reagensglass, livmoren. På den annen side dreper vitenskapsmenn tusener av barn i livmoren ved abort og kaller det "vitenskapelig fremskritt".

At vitenskapsmenn er objektive tenkere, fordi de bygger deres tanker på empirisk viten, understreker bare mitt poeng om at sjelen er hinsides våre begrensede sansers rekkevidde. Derfor må man anvende en helt annen prosess for å nærme seg den. Definisjonen på empirisk er "det som bygger på observasjon og eksperiment". Observasjon og eksperiment foretas med våre begrensede sanser, og derfor er de konklusjoner, som nås ved denne vei naturligvis begrensede og ufullkommene. Således ligger sjelen og GUDS eksistens i virkeligheten helt utenfor vitenskapsmennenes observasjonsevne.

Naturen tvinger alle til å oppleve alderdom, sykdom og endelig død. Selv verdens mektigste erobrere hives hjelpeløst ned av livets scene av naturen i dens form som den altfortærende død.

Vitenskapsmennene sier at noen av menneskehetens storslåtte bedrifter de senere år har vært frigjørelsen av atomenergi, romreiser, månelandinger o.s.v.. Enhver vet, at det første vitenskapsmennene gjorde etter å ha opptaget atomenergien, var å fremstille atombomben og omgående kaste den over Japan, hvorved titusener av uskyldige ofre ble tilintetgjort i et lysglint. I sannhet storslått.

På bekostning av utallige milliarder av dollars og årevis av forskning og hardt arbeid har vitenskapsmennene så vidt det vites reist til Månen. Naturligvis er alt, hva de brakte med tilbake, et par slørete fotografier, og en håndfull sten. Og nå vil de ha flere penger for å kunne reise til Mars. Hva er det så storartet ved det? Det er fullstendig vanvittig. På vår egen planet Jorden, står millioner av mennesker uten mat, husly og grunnleggende utdanning. Vitenskapsmennene ville være mere troverdige, hvis de i stedet for å spandere milliarder av dollars på å hente sten ned fra Månen, brukte skatteyderens hardt tjente penger på å forbedre hans kår her på jorden. Sten er sten, uansett om de kommer fra Kina, fra Månen eller fra Mars. Eller er det slik at vitenskapsmennene kan forvandle sten til ost og brød ved å tilsette noen kjemikalier?

Den største sykdom i vitenskapsmennenes sinn er, at de ikke tror at noe kan være en kjensgjerning, medmindre det er bevist gjennom vitenskapelige eksperimenter. Når en vitenskapsmann kommer med en uttalelse, og han understøtter den uttalelse med vitenskapelige eksperimenter, er alle fullkomment overbeviste, og ingen stiller spørsmål.

Når vi taler med disse vitenskapsmenn om sjelen, er deres svar allminneligvis: "Hvordan kan man erfare sjelens tilstedeværelse?". Fordi de er blitt betinget til å arbeide med maskiner tror de at sjelen kan spores i vitenskapelige eksperimenter. Men vitenskapsmennene er nødt til å innrømme, at selv innenfor deres egen vitenskapelige sfære er det mange kjensgjerninger som ikke kan bevises med eksperimenter.

Det er en kjensgjerning at sjelen finnes, men for å forstå dens eksistens er vi nødt til å ta imot viten fra den rette person GUD eller hans representant.

Alle i det vitenskapelige samfunn vet at matematikerne arbeider med et imaginært tall kalt "i", som er kvadratroten av minus en. Dette tall fungerer ikke sammen med de naturlige tall 1, 2, 3 osv. Allikevel er viktige grener av matematikken f.eks teorien om analytiske funksjoner basert på denne imaginære enhet. Uten bruk av denne gren av matematikken kan forskjellige komplekse teorier og problemstillinger ikke løses.

Derfor kan eksistensen av dette tall ikke benektes, men det finnes ikke noe eksperiment til å bevise det. På samme måte bruker vitenskapsmennene innenfor statistisk mekanikk også forskjellige former for begrepsmessige modeller-ensembler f.eks for å forklare deres teorier og argumenter. Disse ligger alle utenfor den eksperimentelle vitenskaps sfære.

En annen vitenskapelig teori som ligger utenfor det eksperimentelle vitenskaps grenser, er Heisenbergs usikkerhetsprinsipp. Dette prinsippets utsagn er, at det er umulig å bestemme et objekts posisjon og momentum samtidig. Matematisk formulert heter det at produktet av usikkerhetene i de målte verdier av posisjon og momentum produktet av masse og hastighet ikke kan være mindre enn Plancks konstant. Ingen eksisterende eksperimentell teknikk kan bevise dette prinsipp.

Allikevel aksepterer vitenskapsmennene over hele verden dette som et faktum, idet de innser at det eksperimentelle bevis ligger utenfor deres sanseevne.

På samme måte finnes det ikke noe eksperiment, som kan bevise termodynamikkens tredje lov. Denne lov, som den ble formulert av Planck, sier at en perfekt krystals entropi ved det absolutte nullpunkt er lik null. I virkeligheten finnes det ingen metode til å direkte å måle absolutte entropier. Derfor ligger beviset for denne lov utenfor den eksperimentelle vitenskaps område.

Det bør også bemerkes, at såkalte vitenskapelige teorier endrer seg konstant. Kvantemekanikken ble utviklet for å forklare det fenomen, som de fremviser. Disse teorier er spekket med spekulasjoner, og de endres også. Liksom vi ser tidligere og nåværende vitenskapelige teorier endre seg, kan vi også forvente at fremtidige vitenskapelige teorier vil endre seg.

Alt dette viser bare at de høyt ærede vitenskapsmenns hjerner er ufullkommende, og at de teorier som fremsettes av disse hjerner, som et resultat av dette alltid vil være ufullstendige.

Fullkommen viten kan i virkeligheten ikke endres, men for å få fullkommen viten må man gå til en fullkommen kilde, og den kilde er GUD. Når et menneske tror at liv kommer fra materie i stedet for ånd, forminskes dets moralske hensynsfullhet betydelig. Hvis alt liv kun er en kombinasjon av tilfeldige kjemiske reaksjoner, og hvis det ikke er noen høyeste bevissthet, skaper og hersker, hvilke behov er det da for moralsk tilbakeholdenhet ?.

Konklusjonen er, at filosofien om tilfeldige kjemiske reaksjoner som livets opprinnelse er en filosofi som fører til hemningsløs sansenytelse, men den er under ingen omstendigheter vitenskapelig. Et levende eksempel på hvor demoraliserende og grusom denne filosofi er, ses i den nåværende verdensomspennende anvendelse av abort. Fordi man lærer, at fosteret i virkeligheten ikke er et levende vesen, men bare en livløs klump kjemikalier, er folk blitt overbevist til å ubarmhjertig å drepe deres ufødte barn i livmoren.

I den menneskelige livsform bør man forske i den absolutte sannhet eller GUD. Vitenskapsmennene vet ikke hva GUD er, og allikevel sier dem at spørsmålet om en skaper kommer ikke på tale. Dem sier at de forskjellige former for jordiske organismer, det være seg utdødde såvel som nålevende er resultatet av millioner av års biologisk utvikling av protein-makromolekyler som ble dannet på jorden som et resultat av kjemisk utvikling under gunstige betingelser.

Med alminnelige ord er det, dem vil si, at liv er et resultat av tilfeldige biokjemiske kombinasjoner. Så hvis dette er tilfelle, og hvis dem med dette utsagn vil befeste dem's troverdighet som rasjonalister, vitenskapsmenn og sannhetssøkere - hvorfor unnlater dem så å kombinere disse kjemikalier og bringe dem til live.

Dem sier at dem's filosofi er fundert på eksisterende vitenskapelige bevismateriale. Så hvor er det vitenskapelige bevis for at liv kommer fra kjemikalier ? . Bland kjemikalier og bevis det !.

Dem beskylder GUD for å være fiktiv, og de som søker GUD for å være sinnsforvirrede, tåpelige, blåøyde og dogmatiske fanatikere. Men bevisbyrden ligger hos vitenskapsmennene : Bland kjemikaliene og skap liv, det er vitenskap. Men det finnes ingen vitenskapsmann som kan skape selv en ubetydelig mygg fra kjemikalier. Under disse omstendigheter virker det som at det er dem og ikke vi, som er sinnsforvirret, tåpelig, blåøyd, dogmatisk og totalt fanatisk.

Uansett om man taler for eller imot GUDS eksistens, er det sentrale punkt GUD. Men vi kan jo se at de såkalte vitenskapsmenn har det svært travelt med å forsøke å bevise GUDS ikke-eksistens. Hvis GUD ikke har noen eksistens, hvorfor så beskjeftige seg med ham ?.

Ifølge logikk kan man ikke fatte en ting som ikke eksisterer. Og hvis et ikke-eksisterende vesen er ufattelig, hvordan kan det så være tale om å diskutere det, positivt eller negativt ?.

Det er en besynderlig galskap hos såkalte vitenskapsmenn som tilsynelatende gjør at de ikke kan la være med å beskjeftige seg med GUD, som ifølge dem ikke eksisterer. Selvom disse vitenskapsmenn gjerne ville tro at liv oppsto av livløse kjemikalier, er det enda ingen som har observert en slik hendelse.

Derfor kan en vitenskap som bygger på en slik tro, kun være en vitenskap for tåper.

Min utfordring til en hvilken som helst vitenskapsmann som hevder at liv kommer av kjemikalier, er stadig: Bland kjemikaliene og frembring liv. Hvorfor kan dere ikke gjøre det ?. Dere sier: Slik og slik er det, så hvorfor er dere ute av stand til å frembringe liv.

Hvis dere er større enn GUD, hvorfor kan dere så ikke skape et eller annet ?. Hva nytter all deres snakk, hvis dere ikke kan skape liv ?. Og dere kan heller ikke sette en stopper for alderdom, sykdom eller død. Deres snakk er ganske enkelt en gang vrøvl uten innhold. Dere er ute av stand til å gjøre noe som helst, men allikevel taler dere og utbreder dere om at liv kommer fra kjemikalier.

Hønen er en bedre vitenskapsmann enn dere, for den legger et egg, og innen en måned har den skapt en høne til. Derfor er dere mindre betydningsfulle enn en høne. Høns kan frembringe liv, men dere frembringer kun tomme ord.

Følesansen, smakssansen og luktesansen er begrensede, og også sinnet er ufullkomment. Derfor må en hvilken som helst konklusjon som er basert på ufullkommen sanseoppfattelse, nødvendigvis være ufullkommen.

Det levende vesen har ikke noen forbindelse med materielle ting. Han kan ikke brennes eller skjæres i stykker, inntørres eller vætes.

Vitenskapsmennene overfører deres viten om liv på denne planet, idet de tror, at denne viten også må gjelde for liv på andre planeter. De tar utgangspunkt i seg selv. Deres tanker begrenses av deres egne omstendigheter. Dette kaller vi "doktor frø filosofi." Det var engang et frø i en brønn, og da hans venn opplyste ham om Atlanterhavets eksistens, spurte han vennen, "Oh, hva er Atlanterhavet ?". "Det er et kjempestort vannområde," svarte hans venn. "Kjempestort ?. Er det dobbelt så stort som denne brønn ?". "Å nei, mye, mye større," svarte vennen. "Hvor mye større ?. Ti ganger større ?". På denne måte fortsatte frøet med sine beregninger. Men hvordan er det noensinne mulig å forstå Atlanterhavets utstrekning på denne måte ?.

Våre åndsevner, vår erfaring og vår intellektuelle kraft er alltid begrenset. Vitenskapsmennenes spekulasjoner gir kun opphav til en slik frø-filosofi. Du kan tale om din erfaring, og jeg kan tale om min erfaring. Men hvorfor skulle jeg akseptere din erfaring? Du kunne være en tåpe, så hvorfor skulle jeg også bli en tåpe? Du er kanskje et frø, men sett at jeg er en hval. Hvorfor skulle jeg godta din brønn som et og alt?

Fordi vitenskapsmennene ikke har funnet vann på Månens overflate, har de konkludert, at intet levende vesen kan overleve der. De har ikke sett hele Månens overflate. Sett nå at en eller annen kom hit fra en annen planet, dumpet ned i den Arabiske Ørken og derpå vendte hjem. Kunne han komme til en fullstendig konklusjon om hele Jordens natur? Hans viten ville ikke være komplett.

Relativitet er altså basert på vår individuelle situasjon. Derfor sies det, at det som er føde for en, er gift for en annen. Fordi vitenskapsmennene selv ikke kan overleve på Månen, tror de at ingen kan. Problemet i verden er at praktisk talt enhver tenker i forhold til sine egne omstendigheter. En som aldri har vært utenfor sin landsby, tror at hans landsby er hele verden. Frøet tenker alltid i forhold til sin brønn. Han har ingen evne til å tenke annerledes.

Atlanterhavet er stort, men han ser Atlanterhavets storhet i forhold til sin egen storhet. På samme måte er GUD stor, men vi tenker på GUD i forhold til en relativ storhet, nemlig vår egen. Materialistiske vitenskapsmenn er som kvekkende frø, kvekk, kvekk, kvekk.

Frøene tenker, "Åh, så fint vi taler!". Men resultatet er, at slangen finner dem og sier, "Åh, her er et fint frø!". Haps, ferdig. Når døden kommer er allting forbi. De materialistiske vitenskapsmenn vekker, kvekk, kvekk, men når døden kommer, er det forbi med deres vitenskapelige foretaksomhet.

Liksom vi har en materiell vitenskap til å behandle materielle fenomener, har vi også en åndelig vitenskapelig fremgangsmetode som tillater dens utøver å gjennomtrengte den grove og subtile materiens murer og direkte oppleve sannheten om sjelen, dens gjensfødsel og dens forhold til GUD, den høyeste sjel.

Våres naturlige ønske om en høyere mening, lykke, opplysning, befrielse og frelse er blitt det tyvende århundrets mest utnyttede handelsvare, og dette har forårsaket hva en moderne teolog kalte en katastrofal forførelse av ånden. Denne forførelse er i sannhet den mest tragiske form for utnyttelse.

Iallfall, materie gror på liv. Min kropp gror utenpå meg, den åndelig sjel. For eksempel har jeg iført meg denne genseren som er strikkes i overensstemmelse med min kroppes størrelse. Men jeg ville være tåpelig hvis jeg tenkte: Jeg er denne genser.

På denne Jord forsøker vi på kunstig vis å bli lykkelige, og derfor skuffes vi. Ettersom vår virkelige natur er lykksalig, søker vi alltid etter lykke. De fleste søker glede på den grove materielle plattform. De mere avangserte søker glede i intellektuell spekulasjon, filosofi, poesi eller kunst. Den mest avangerte som vender tilbake til Guddommen, og hever seg over den materielle loven om karma, finner glede på den transcendentale plattform, og det er hans eneste beskjeftigelse.

Den høyeste hersker er GUD, som har en evig lykksalig, åndelig kropp. Mange forsøker å forestille seg GUDS form, og når de forvirres sier de: AH, det er ingen personlig GUD. GUD er upersonlig eller tom. Dette er kun et resultat av frustrasjon.

I virkeligheten har GUD sin form, og hvorfor ikke ?. Det er lett å se at vi har forskjellige slags kropp, forskjellige former. Vi må overveie hvor disse former kommer fra. Hvor har disse former deres opprinnelse ?. Vi er nødt til å anvende en liten smule fornuft. Hvis GUD ikke er en person, hvordan kan hans sønner så være personer ?. Hvis ens far bare er et tomrom, hvis han ikke er en person, hvordan kan man da selv være en person ?. Hvordan kan man selv ha en form, hvis ens far ingen form har ?. Dette er lett å forstå.

Fordi folk er frustrerte, forsøker de dessverre å forestille seg en form, eller de slutter, at fordi denne materielle form er midlertidig og problemfylt, må GUD være formløs. Ja, fordi alle former i denne materielle verden må gå til grunne, må GUD nødvendigvis være formløs. Denne oppfattelse er en feiltakelse. GUD har en form, men hans form er evig og full av viten og glede. Vi kan ikke sammenligne hans form med våres form. Våres form er hverken evig, full av glede eller full av viten; Derfor er GUD's form annerledes. Så snart vi taler om form, tenker vi på en form som må være som vår, og vi slutter derfor, at den evige, allvitende og fullt ut lykksalige GUD må være formløs. Dette er ikke viten, men et resultat av ufullkommen spekulasjon.

Man kan ikke forstå GUDS form, navn, kvalitet eller utstyr med sine materielle sanser. Ettersom våre sanser er ufullkommende, kan vi ikke spekulere over ham, som er fullkommen i høyeste grad. Det er ikke mulig. Vi er evige, og GUD er den høyeste evige. For øyeblikket opplever vi fødsel og død fordi vi er buret inne i disse materielle kropp, men egentlig har vi ingenting å gjøre med fødsel og død. Vi er evige åndelig sjeler, men ifølge våre handlinger og våre ønsker vandrer vi fra en kropp til en annen.

Liksom GUD er evig, er vi også evige, og når vi etablerer vårt evige forhold til den høyeste, fullstendige evige, erkjenner vi vår evige natur. GUD er det øverste levende vesen blant alle levende vesener, den høyeste evige blant alle evige. Gjennom renselse av sansene, vil denne viten bli erkjent, og vi vil komme til å se GUD. Gjennom erkjent viten blir man fullkommen.

Ved hjelp av transcendentale viten kan man bli standhaftig i sin overbevisning, men hvis man bare besitter akademisk viten, kan man føres bak lyset og forvirres av tilsynelatende selvmotsigelser.

Det er den realiserende sjel, som er virkelig selvehersket, fordi han ikke har å gjøre med verdslig lærdom. For ham er verdslig lærdom og intellektuell spekulasjon, som for andre er som gull, ikke større verdi enn grus og sten.

GUD er ikke underlagt noen materielle betingelser. Han er ånd av høyeste grad, og den prosess som fører til erkjennelse av ham står også over materielle betraktninger. Derfor kan man være en meget lærd akademiker og allikevel være ute av stand til å forstå GUD. Man bør ikke tro, at fordi man er fattig, kan man ikke erkjenne GUD. GUD kan forstås av en utdannet person og misforstås av en person med en stor utdannelse. Forståelsen av GUD er liksom GUD selv betingelsesløs. GUD er stor, GUD er vår evige far, og det er vår plikt å elske ham.

En person sies å være avangert høyere, når han betrakter alle, den oppriktige velønsker, venner, fiender, de misunnelige, synderen, de likegyldige og upartiske med de samme øyne. Dette er et tegn på virkelig åndelig fremskritt.

I denne materielle verden anser vi folk for å være fiender og venner på grunnlag av den kroppslige plattform, altså på basis av sansetilfredsstillelse. Hvis en eller annen tilfredsstiller våre sanser, er han vår venn, og hvis ikke er han vår fiende. Så snart man imidlertid har erkjent GUD eller den absolutte sannhet, er det ingen slike betraktninger.

I denne materielle verden er alle betingede sjeler under illusjon. Som Jesus Kristus sa, bør vi hate synden og ikke synderen. Dette er en meget fin uttalelse, for synderen er underlagt illusjon. De som er avangerte hater derfor ingen. Da Jesus Kristus ble korsfestet sa han: "Min GUD, tilgi dem. De vet ikke hva de gjør". Dette er den rette innstilling hos en avangert. Han forstår at de betingede sjeler ikke kan hates, for de er blitt gale på grunn av deres materialistiske tankegang.

Kun ved å forstå Guddommens Høyeste Personlighet kan man få bukt med fødselens og dødens syklus. De demoniske mennesker ønsker å lage et stort nummer ut av religion og avangement i åndelig vitenskap, selvom de ikke følger noen prinsipper. De er alltid arrogante og stolte av å besitte mystiske krefter eller en eller annen form for utdannelse eller så og så mye rikdom. De ønsker å bli tilbudt av andre og forlanger respekt, selvom de ikke selv viser respekt. De blir meget vrede over bagateller, og taler hardt, ikke rolig og pent. De vet ikke hva som bør gjøres, og hva som ikke bør gjøres. De gjør allting ifølge deres egne begjær og luner, og de erkjenner ingen autoritet.

De sier at denne verden er u virkelig, og at det ikke finnes noe grunnlag for den, og at det ikke er noen GUD som hersker. Den er skapt av seksualdrift, og har ingen annen årsak enn begjær.

Demonene konkluderer at verden er et blendverk. Det er ingen årsak, ingen virkning, ingen hersker, ikke noe formål: Allting er uirkelig. De sier at denne kosmiske manifestasjon er oppstått på grunn av tilfeldige påvirkninger og reaksjoner.

De tror ikke at verden ble skapt av GUD med et bestemt formål. De har deres egen teori: At verden er skapt på sin egen måte, og at det ikke er noen grunn til å tro, at det står en GUD bak.

For dem er det ingen forskjell på ånd og materie, og de aksepterer ikke den høyeste ånd. Alt er bare materie, og hele kosmos anses for å være en klump uvitethet. Ifølge dem er allting tomhet, og alle manifestasjoner som eksisterer er avhengig av vår uvitethet når det gjelder vår oppfattelsesevne. De tar det for gitt at alle manifestasjoner av forskjellighet er et uttrykk for uvitethet. Men selv om demonene faktisk sier at livet er en drøm, er de veldig dyktige til å nyte denne drøm. Og derfor blir de mere og mere inndratt i deres drømmeland i stedet for å erverve seg viten.

Derfor er denne materielle natur årsaken til denne manifestasjon, og det finnes ingen annen årsak. De tror ikke på en GUD. Med andre ord er det ingen fullkommen viten om denne verdens skapelse blant demonene, fordi hver eneste av dem har sin egen spesielle teori. Blant demoniske mennesker er dyredrap meget fremtredende. Slike demoniske mennesker er kun opptatt av vin, kvinner spill og kjøttspising. Selv om disse demoner er ytterst avskyelige, blir de allikevel æret av verden med falske midler.

Allikevel betrakter dem seg selv for å være høyt utviklede, men dette er kun et tegn på illusjon. Demonene får aldri tilfredsstilt sitt begjær etter materiell nytelse, som fortsetter med å stige å stige. Selv om de alltid er engstelige, fordi de kun aksepterer forbigående ting, fortsetter de allikevel med å engagere seg i slike aktiviteter - på grunn av illusjon. De har ingen viten, og kan ikke se, om de går den feilaktige vei.

Ettersom de aksepterer midlertidige ting, skaper slike demoniske mennesker deres egen GUD. I alminnelighet anser en demon seg selv for å være den Allmektige GUD, og en demonisk predikant sier følgende til sine tilhengere: Hvorfor søker dere GUD alle andre steder ?. Dere er selv GUD! Dere kan gjøre hva dere har lyst til. Tro ikke på GUD, kast GUD bort, GUD er død. Slik prediker demonene. Demonene, anser seg selv for å stå over alle andre, og bryr seg ikke om noen autoritet. Og ettersom de ikke tror på noen autoriteter, er de meget uforskammede. Dette skyldes illusjon.

Til tider påtar slike demoner seg rollen som predikanter og forleder folk til å tro, at de er religiøse reformatorer eller inkarnasjoner av GUD. De gjør et stort nummer ut av å fremstille deres egen GUD. Alminnelige mennesker utroper dem til å være GUD, og tilber dem. Og de anses av tåpene for å være meget vitende om de religiøse prinsipper, eller prinsippene om åndelig viten. De mener at den vei man skaper for seg selv, er den rette vei, og at det ikke er noe som heter en standard vei.

Befridde sjeler har ingen interesse i materialistisk aktiviteter. Den upersonlige teori om at man etter befrivelse blir virksom, og ikke behøver å høre noe, beviser ikke at den befridd person virkelig er virksom. En levende sjel kan ikke være virksom. Han er enten aktiv på det betingede stadiet eller på det befriddet stadiet.

F,eks er en sykdomsrammet person også aktiv, men hans handlinger er alle smertefulle. Når den samme person er blitt befridd for den sykelige tilstand er han stadig aktiv, men i den sunne tilstand er handlingene fylt med glede. På samme måte lykkes det for upersonalistene å bli befridd fra de sykelige betingede aktiviteter, men de har ingen opplysninger om aktiviteter i den sunne tilstand.

De som virkelig er befridd besitter fullkommen vilten. Personer som ikke er selvrealiserte, og som ikke er interesserte i åndelig realisasjon dreper seg selv, de begår selvmord. Fordi denne menneskelige livsform spesielt er beregnet til selvrealisasjon spiller man simpelthen bort sin tid liksom dyrene hvis man forsømmer denne viktige del av ens aktiviteter. Denne mening peker på dem som virkelig dreper dyr.

Dette betyr personer som spiser dyr, og de er alle engagert i å drepe dyr på så mange måter, ved å jage, åpne slakterier osv. Slike personer kan ikke være interesserte i GUD, fordi GUD har kjærlighet til alle.

Illusjon eksisterer kun i sinnet. Illusjon er ikke annet enn uvidenhet om din personlighet. Når man glemmer sin personlighet, da er det den betingede tilstand av illusjon. Det levende vesen er ikke den materielle kropp, men en åndelig gnist, en del av den absolutte sannhet. Siden dette er tilfelle, bør det levende vesen overflytte sin oppmerksomhet på helheten.

Den individuelle sjel har vært legemliggjort i uminnelige tider, og derfor er det meget vanskelig for sjelen å forstå rent teoretisk at den ikke er kroppen.

Det er ingen tvil om at upersonlighetsfilosofene helt nødvendig velger en vanskeligere vei med risiko for ikke å erkjenne den absolutte sannhet i siste ende. Men personlighetsfilosofen nærmer seg direkte uten risiko, besvær eller problemer den Allmektige Personlighet. Et levende vesen er evig en individuell sjel, og hvis han ønsker å gå opp i en høyere enhet med den åndelige helhet, kan han føle erkjennelsen av sin opprinnelige natur, men det lykkelige aspekt erkjennes ikke. På det tidspunkt vil lang tids utøvelse av upersonlighetsfilosofi også være en kilde til vanskeligheter, fordi han ikke kan gi slipp på disse tanker. Derfor er det alltid vanskelig for en legemliggjort sjel å beskjeftige seg med det umanifisterte, både rent praktisk og når det gjelder den åndelige realisasjon.

Hver eneste levende sjel er delvis uavhengig av GUD, og man bør være klar over at denne umanifisterte erkjennelse strider mot sjelens åndelige, lykksalige natur. Man bør ikke begynne på denne prosess. GUD er mektig, og den individuelle sjel er underordnet ham. Det er den individuelle sjels plikt å yte Herren tjeneste, i motsatt fall yter han illusjonens tjeneste.

De avangerte yogi's kan ved hjelp av deres viljekraft overføre sjelen til en hvilken som helst planet gjennom yogaprosessen, men det høyeste mål er ikke dette, men å komme ut av denne materielle syklusen av død og vende tilbake til Guddommens Personlighet i den åndelige verden.

Man bør ikke engagere seg i de forskjellige fruktbarende handlinger eller utvikle viten gjennom intellektuell spekulasjon. Den som er den Allmektige Personlighet hengiven, kan oppnå alle de fordeler som stammer fra andre yogaprosesser grunnet Herrens nåde. Man bør gi opp alle andre metoder for selvrealisasjon og simpelthen utføre hengiven tjeneste i Gudsbevissthet, er godt eksempel på dette er Herren Jesus Kristus. Dette vil sette en i stand til å nå livets høyeste fullkommenhet.

Det er ingen grunn til å tenke på de syndfulle handlinger man har utført i sine tidligere liv, fordi den Allmektige Herre tar seg helt av en. Derfor bør man ikke forjeves prøve å befri seg selv gjennom åndelig erkjennelse.

La alle søke tilflukt hos den Allmektige Personlige Guddom. Dette er livets høyeste fullkommenhet. Den som er engagert i Herrens tjeneste, lever i et direkte forhold til den Allmektige Herre. Så det ingen tvil om at hans posisjon er transcendental helt fra begynnelsen av.

En hengiven av GUD lever ikke på et materielt nivå, han lever i GUD. Den som ikke engagerer seg i en slik tjeneste, kan ikke forstå hvordan dette går for seg.

I vår nåværende materielle eksistens er sansene alltid urene, fordi de alltid er engagert i sansetilfredsstillelse, men i deres rene tilstand kan de komme i direkte kontakt med den Allmektige Herre. I denne materielle tilværelse er man muligvis beskjeftiget i en eller annen Herres tjeneste, men man tjener ham egentlig ikke av kjærlighet.

I åndelig liv må man opphøyes til en tilstand, hvor man føler ren kjærlighet. Denne kjærlighetstilstand kan kun oppnås ved at man utfører hengiven tjeneste med sine nåværende sanser. Denne kjærlighet til GUD befinner seg på nåværende tidspunkt i en slumrende tilstand i alles hjerter. Den viser seg på mange forskjellige måter, men er besmittet gjennom materiell forbindelse. Denne materielle forbindelse må derfor renses, og den slumrende, naturlige kjærlighet til GUD må gis nytt liv. Denne metode kan hjelpe alle med å heve seg opp til det nivå, hvor man elsker GUD.

Liksom man innenfor forretningslivet krever et sted å være, penger å anvende, arbeidskraft og organisering for å utvide, har man bruk for det samme i GUDS tjeneste. Den eneste forskjell er, at man i det materielle liv arbeider for å tilfredsstille sine sanser. Det samme arbeide kan imidlertid utføres for å tilfredsstille GUD, og da er det åndelige handlinger.

For den betingede sjel er kroppen handlingens felt. Den betingede sjel er fanget i materiell eksistens, og han forsøker å herske over den materielle natur. Derfor får han i forhold til sin evne til å dominere den materielle natur et handlingsfelt, og dette handlingsfelt er kroppen. Og hva er kroppen ?. Kroppen består av sanser.

Den betingede sjel ønsker å nyte sansetilfredsstillelse, og i overensstemmelse med hans evne til å nyte sansetilfredsstillelse får han en kropp, eller et handlingsfelt. Derfor kalles kroppen den betingede sjel's handlingsfelt. Den person som identifiserer seg med kroppen, kalles den som kjenner feltet. Det er ikke særlig vanskelig å forstå forskjellen mellom feltet, og den som kjenner kroppen. Enhver kan forstå, at fra barndom til alderdom gjennomgår kroppen mange forandringer, men at man stadig forblir den samme person. Slik er det en forskjell mellom den, som kjenner handlingsfeltet, og det egentlige handlingsfeltet. En levende betinget sjel kan på denne måte forstå at han er skilt fra kroppen.

Til tider tenker vi: Jeg er glad, jeg er rasende, jeg er en kvinne, jeg er en hund, jeg er en katt. Alle disse "jeg" er feltets kjenner. Kjenneren er adskilt fra feltet. Selv om vi bruker mange ting klær, etc-vet vi, at vi er adskilt fra de ting vi bruker. På tilsvarende måte forstår vi etter å ha tenkt oss om, at vi er skilt fra kroppen.

Denne prosess kan sammenlignes med en trapp, hvor man på første trinn begynner å praktisere ydmykhet og på siste trinn er nådd opp til erkjennelsen av den høyeste sannhet, Guddommens absolutte Personlighet. På denne trapp befinner det seg mange mennesker som er nådd opp til første sal, andre sal o.s.v., men medmindre man når opp til øverste etasje, som innebærer forståelsen av GUD, befinner man seg på et lavere kunnskapstrinn.

Ønsker man å konkurrere med GUD og samtidig avancere i åndelig viten, blir man frustrert. Uten ydmykhet er forståelse skadelig. Å tro man er GUD er en ytters oppblåst attitude. På tross av, at det levende vesen alltid blir spærket av den materielle naturs strenge lover, tror han stadig, at han er GUD, på grunn av uvitenhet.

Man bør være ydmyk og vite at man er underordnet den Allmektige Herre. På grunn av opprør imot den Allmektige Herre blir man underordnet den materielle natur. Man må kjenne denne sannhet, og være overbevist om den. Gjennom overbevisning og intelligens bør man gradvis avstå fra sanseaktiviteter. Sindet, som kontrolleres gjennom overbevisning, meditasjon og stansning av sansene, bør ledes i trance.

På det tidspunkt er det ikke lengre noen fare for å bli engaget i den materielle livsoppfattelse. Sagt på en annen måte bør man ikke tenke på sansetilfredsstillelse, selvom man er forbundet med materie, så lenge den materielle kropp er.

Man bør ikke tenke på noen glede, bortsett fra det høyeste selvs glede. Denne tilstand kan man lett oppnå hvis man direkte utøver Gudsbevissthet. Det upersonlige altet er også underordnet den fullstendige helhet. Det upersonlige altet er den Allmektige Personlige Guddoms skinnende stråler. Det upersonlige altet er en ufulstendig erkjennelse av den absolutte helhet. Den Allmektige Personlige Guddom er hevet over det upersonlige altet. GUD er alle årsakers årsak. Han er den opprinnelige årsak, og han er selve formen på evig væren, viten og lykkosalighet.

Erkjennelsen av det upersonlige altet er kun erkjennelsen av hans væren-egenskap og evig viten-egenskap. Men erkjennelsen av den Personlige Guddom betyr erkjennelsen av alle de egenskaper, væren, viten og lykkosalighet i fullstendig form. Liksom vi alle er individuelle levende vesener med hver vår personlighet, er den høyeste absolutte sannhet også når alt kommer til alt-en person.

Den fullstendige helhet er ikke uten form. Hvis han er formløs, eller hvis han er mindre enn noe annet, da kan han ikke være den fullstendige helhet. Den fullstendige helhet må omfatte alt innenfor og utenfor våre erfaringer, ellers kan den ikke være fullstendig. Den fullstendige helhet, den Personlige Guddom, har uendelig styrke. GUD handler gjennom forskjellige krefter. Denne fenomen-verden eller den materielle verden, vi er plassert i, er også fullstendig i seg selv, men det materielle univers er en midlertidig manifestasjon, som er fullkomment regulert til å produsere de ressurser, som er nødvendig for opprettholdelsen og eksistensen av dette univers.

Det er ikke noe overflødig, og har sin egen tid fastsatt av den Høyeste helhets energi, og når dens tid er fullbyrdet, vil disse midlertidige manifestasjoner bli tillintetgjort på grunn av det perfekte arrangement. Den Allmektige Personlige Guddom har utallige energier, og alle disse energier er Guddommelige. Selvom de levende vesener er deler av Hans energier og derfor Guddommelige, er deres opprinnelige høyere kraft blitt dekket på grunn av kontakt med den materielle energien. Når man først er dekket av materiell energi, kan man umulig overvinne dens innflytelse.

De levende vesener tilhører Herrens evige, høyere natur, men fordi de er blitt besmittet av den lavere natur, materie, er de under illusjon. Den levende sjel kalles derfor betinget.

Ingen kan oppspore det tidspunkt i historien, hvor han ble betinget. Som følge av det blir hans frigjørelse fra den materielle naturs klør meget vanskelig, selvom den materielle natur er en lavere energi. Den materielle energi blir i den siste ende styrt av den høyeste vilje, som det levende vesen ikke kan overvinne.

Lavere materiell natur defineres her som Guddommelig natur på grunn av dens Guddommelige forbindelse med den Guddommelige vilje som manipulerer den. Styrt av den Guddommelige vilje handler den materielle natur på en så vidunderlig måte-selvom den er av lavere energi-når det gjelder å oppbygge og nedbryte den kosmiske manifestasjon.

Selvom illusjonen er falsk og midlertidig, er den som står bak den, den største trollmann, Guddommens Personlighet, som er den høyeste hersker. Det bør forstås at den betingede sjel er bundet stramt av illusjonens rep. Et menneske bundet på hender og føtter kan ikke befri seg selv, han må ha hjelp fra en person som selv er fri. Ettersom en som er bundet ikke kan hjelpe en annen i samme situasjon, må den som kommer til unnsetning selv være befridd. Derfor er det kun Herren som kan befri den betingede sjel. Uten slik høyere hjelp kan ingen unnslippe den materielle naturs treldom.

Hengiven tjeneste i Gudsbevissthet kan hjelpe en med å oppnå denne befrielse. GUD, som er Herre over den illusoriske energi, kan beordere sin uovervinnelige energi til å frigi den betingede sjel. Han beordrer denne frigivelse på grunn av sin årsaksløse nåde overfor den sjel, som har overgitt seg, og på grunn av sin faderlige hengivenhet for det levende vesen, som opprinnelig er Herrens elskede sønn.

Å overgi seg til Herren er derfor den eneste måte å unnslippe klærne på den strenge materielle natur på.

Noen besitter demonisk mentalitet, denne gruppen er åpenlyst ateistisk. Dem anser Herren for å være underordnet det upersonlige aspekt, selvom det motsatte i virkeligheten er tilfellet. De som tror den Høyeste sannhet GUD er upersonlig er i sannhet en tildekt ateist. Ateisten misunner den Allmektige Personlige Guddom, og fremfører en rekke ikke-autoriserte "inkarnasjoner", som utelukkende er et produkt av hans eget hjernespleen. Slike personer, hvor hovedprinsippet er å tale nedsettende om Guddommens Personlighet, kan ikke overgi seg til GUD.

GUD er en og forskjellig. Forstår man dette kan man forstå at GUD er alt, men samtidig en person.

HER FØLGER NOEN SITATER FRA DE VEDISKE SKRIFTER SLIK DE BLE SKREVET NED PÅ SANNSKRIT FOR CA 5500 ÅR SIDEN.

Denne anti-materielle partikkelen er inni den materielle kroppen. Den materielle kroppen er i stadig forandring fra spedbarn til barn, fra barn til ungdom til alderdom. Deretter forlater den anti-materielle partikkelen den gamle, ubrukelige kroppen og får en annen materiell kropp.

Derfor skulle ingen sørge over tapet av materiell energi. Alle slags sansefølelser som hete og kulde, lykke og ulykke er bare den materielle energiens vekselspill som kommer og går som årstidene. Den midlertidige fremkomsten og forsvinningen av dette materielle vekselspillet stadfester at den materielle kroppen er formet av en materiell energi som er lavere enn livskraften.

Enhver intelligent mann som ikke er forstyrret av lykke og ulykke, idet han forstår at de er forskjellige materielle tilstander som er resultater av den materielle energiens vekselspill, er istand til å gjenoppnå den anti-materielle verden hvor livet er evig, full av evigvarende kunnskap og lykksalighet.

Den materielle kroppen er ødeleggbart, og som sådan er den forandelig og midlertidig. Det er også den materielle verden. Men den anti-materielle levende kraften er uødeleggbart, og derfor er den evigvarende.

Den anti-materielle partikkelen er finere enn den fineste materielle partikkelen. Denne livskraften er så kraftig at den sprer sin innflytelse over hele den materielle kroppen. Den anti-materielle partikkelen er umåtelig kraftig sammenlignet men en materiell partikkel, og følgelig kan den ikke ødelegges.

Den fineste formen av den anti-materielle partikkelen er sperret inne i de grove og fine materielle kroppene. Selv om de materielle kroppene (både de grove og de fine) er underlagt ødeleggelse, så er den fine anti-materielle partikkelen evig. Derfor burde man interessere seg for dette evige prinsippet.

Den ikke-materielle partikkelen, som er det levende vesenet, påvirker den materielle partikkelen til å handle. Dette levende vesenet er alltid uødeleggbart. Så lenge den ikke-materielle partikkelen befinner seg inni den klumpen med materiell energi, som består av de grove og fine kroppene, er vesenet manifestert som en levende enhet. I den stadige kollisjonen mellom de to partikkelene tilintetgjøres aldri den ikke-materielle partikkelen. Ingen kan ødelegge den anti-materielle partikkelen på noe tidspunkt, hverken i fortiden, nåtiden eller fremtiden.

Den fine og umåtelige anti-materielle partikkelen er alltid uødeleggbar og evig. Etter et visst tidsforløp blir den frigjort fra det materielle fangenskapet ved at den materielle partikkelen tilintetgjøres. Det samme prinsippet gjelder også med hensyn til de materielle og anti-materielle verdenene. Man bør ikke frykte for at den anti-materielle partikkelen ødelegges, for den overlever tilintetgjørelsen av de materielle verdene.

Den anti-materielle partikkelen, som er livskraften, blir aldri født eller skapt. Den eksisterer evig. Den eksisterer evig. Den har hverken fødselsdato eller dødsdato. Den hverken skapes eller ødelegges. Den er evigeksisterende, og derfor er den den eldste av de gamle, og allikevel er den alltid ny og frisk. selv om den materielle partikkelen tilintetgjøres, påvirkes aldri den anti-materielle partikkelen.

Den lærde, som er fullstendig klar over at den anti-materielle partikkelen er uødeleggbar, vet at den ikke kan tilintetgjøres ved noe middel.

Den kan hverken skjæres i biter av noe materielt våpen eller brennes med ild. Heller ikke kan den fuktes med vann, eller visne, eller tørke ut, eller fordampe. Den er udelelig, udfast, og uoppløselig. Fordi den er evig, kan den tre inn i og forlate enhver slags kropp. Siden den er stødig av natur, er dens egenskaper alltid faste. Den er uforklarlig, fordi dens egenskaper er motsatt til de materielle egenskaper. Den er uforandelig. Ingen burde derfor sørge over noe som er et evig anti-materielt prinsipp.

Det fins to verdener - den materielle og den anti-materielle. Den materielle verden består av energi av lavere kvalitet, som deles inn i åtte materielle prinsipper. Den anti-materielle verden er laget av energi av høyere kvalitet.

KOSMOS OG SKAPELSEN

Skapelsen av vårt univers fant sted i tiden. Tiden finnes, og derfor også enden av vårt såkalte univers må også finnes på basis av tidens innflytelse over et øyeblikk da skapelsen fant sted. Tiden begynte med et øyeblikk av skapelse. Skapelse=tid.

Men hvem eller hva står bakom før skapelsen som fikk det hele til å skape ?. Ja, det er det store spørsmål. Vitenskapsmenn prøver å forklare at skapelsen ble skapt av seg selv uten noen form for intelligens bakom det hele. Med andre ord er det dem vil si at knappen for å skape trykket seg selv. Ethvert fornuftig menneske forstår at dette er nonsens, og at en slik hendelse aldri kunne funnet sted. Det må være en intelligens bakom som trykket på knappen for å skape.

Eller la meg si det slik: Hvis alt bare var null før skapelsen, altså ingenting, hvordan kom så ett-tallet inn i bildet ?. Null+null=null. Hvordan kan dette bli en ?. Jo, null+en=en. Men hvor kom nå ett-tallet fra ?. Ett-tallet må nødvendigvis ha funnet sted før skapelsen, eller hva ?. Hvordan kan alle de fine skapelsene som vi alle er delaktige i komme fra ingenting ?. Ingenting er en betegnelse som vi mennesker har skapt med ord for å beskrive noe som ikke finnes. Hvordan kan noe komme fra noe som ikke finnes ?. Ingenting kommer fra ingenting, og noe kommer fra noe. Noe kan ikke komme fra ingenting, for ingenting er jo ingenting. Kun noe kan komme fra noe, og dette noe er hva vi godt kan kalle Gud.

Men hva er egentlig denne Gud som så mange snakker om ?. Gud kan beskrives på så mange måter, qlt etter hvordan man ser ham. Er han en person eller kun en kraft ?. Vel, dette er et meget vanskelig tema å diskutere, men vi må vel innrømme at vi må godta enhvers mening i denne diskusjonen uten å sette inn et fast bilde om hvordan, og hvem Gud egentlig er. Alle danner hvert sitt bilde av denne Gud, og slik må vi lære å respektere hvert enkelt individs mening om denne saken. Man kan jo ikke påstå å vite at Gud er slik eller slik, men man kan si at slik jeg ser det, så er Gud slik eller slik.

Dette er min mening om saken.

=====
TAKKER FOR OPPMERKSOMHETEN.
=====

Vennlig hilsen:

Tony Østby
Danvikbakken.9
3046 Drammen

LYKKE!

Lykke er noe som er inne i en. Lykke er ikke å eie noe, penger eller et annet menneske. Lykke og innsikt i sannheten hører nøye sammen. Jo større utvikling en har inne i seg, jo større lykkefølelse. Dette frigjør energi og bidrar til større vekst. Man kan tro at en eier lykken, men den avløses hele tiden av ny erfaring, og man ser at lykken hele tiden forandrer seg, det er som å samle en skatt eller rikdom som stadig vokser, den er aldri fast. Man kan ikke si at nå har jeg funnet lykken, så der vil jeg være. Da vil man bare oppdage at man mister den, eller blir ulykkelig, ved å holde på den og gjøre den statisk.

Ved å si "når jeg får så så mange penger, eller når jeg får den kjæreste jeg vil ha", da vil man oppdage at man låser lykken, og den forsvinner, man kan aldri eie lykken. "Evig eies kun det tapte". Det betyr at ved frihet vokser lykken, da utvikling og modning er nøkkelen. Hold ikke fast på noe, det begrenser oss på alle plan.

Vi har ansvaret for vår lykke helt alene. Omgivelsene skaper ikke vår lykke. Et annet menneske skaper ikke vår lykke eller vår ulykke. Det er oss selv alt kommer fra. Et annet menneske, eller noe i det vi omgir oss med, som vi føler sterkt for, kan stimulere vår lykkefølelse gjennom kjærllighet, men prøv aldri å eie dette for da forsvinner kjærlligheten. Ved total frihet i det vi føler kjærllighet for, vil lykkefølelsen i en selv og kjærlligheten til det andre forsterkes, også kjærlligheten til alt rundt en, omgivelsene, medmennesker blir forsterket. Alt man prøver å samle eller å eie vil bare føre til stagnasjon og ulykke for en selv.

DEN STORE UENDELIGHET.

En lysstråle kan tilbakelegge en strekning som syv og en halv gang rundt Jorden på et sekund. Alikevel kan lyset fra den nærmeste stjerne være over fire år underveis før lyset fra den når Jorden. Dette kalles for 4 lysår. Alle himmelens synlige stjerner tilhører samme stjernefamilie, som har fått navnet Melkeveien, som igjen er en galakse, med en diameter på 100 000 lysår.

Ser vi galaksen fra avstand, så har den form som en diskos. Når den roterer når den en omgang på ca 250 000 000 år. Når dens spiralarmer roterer, ligner den en Nyttårssol. Antallet av stjerner i vår galakse er et sted mellom 100 og 200 milliarder. En stor del av stjernene kan i prinsippet ha planeter som følger dem, og ha solsystemer liksom vårt eget, som har 9 planeter og et antall kometer som er i kretsløp.

Vår sol er en beskjedne gjennomsnitts stjerne. I forhold til Jorden er den kjempestor. Det skal til 1 300 000 jordkloder for å fylle dens diameter, som er 108 ganger jordens. De største stjerner i galaksen er (de røde kjempestjerner.) De er så store at vår sol kan være inni dem 1 milliard ganger. Men vår beskjedne sol omdanner likevel så mye energi, at den blir atskillige tonn lettere for hvert sekund som går. På tross av dette er dens masse i praksis ikke avtatt, i disse 5 millioner år, siden den begynte å lyse, fordi dens vekttap er veldig lite i forhold til dens samlede masse.

Det er ikke mange år siden at man trodde, at dette var hele universet. Men det er mange galakser. Melkeveiens nærmeste nabo ligger 2,2 millioner lysår herfra. Galaksene eksisterer også i familier, de såkalte galakse - hope, med opptil 10 000 medlemmer. Disse galakse - hope er det mange av, så mange, at galaksene i den kjente del må telles i milliarder. Lyset fra den fjerneste himmellegeme vi kjenner, tar 10 milliarder år, for å nå fram til oss. Enda tror man at det finns flere himmellegemer som er 20 milliarder lysår borte.

Mange stjerner roterer liksom vår sol en
omdreining om seg selv, i løpet av en måned. Etter
mange millioner år, når en stor stjernes lysperiode
er over, eksploderer den og blir en Supernova, og
etterpå lyser den i et par måneder, med en lysstyrke
som er 50 milliarder ganger mer, enn den gjorde før.
Etterpå blir det kun stjernens tunge kjerne tilbake.
Kjernens er ca 10 ganger tyngre enn vår sol. Kjernen
fortsetter å falle sammen, på grunn av tyngdekraften.
Den fortsetter til den når ned til en diameter på
omkring 10 km. Mens dens rotasjonshastighet nu er
steget til omkring 30 - 100 omdreininger pr. sekund.
Stoffet er nå så sammenpresset at en teskje av den,
ville veie 100 millioner tonn. De største stjernene
faller etter en eksplosjon enda mer sammen, slik at
de blir Sorte Hull med en ufattelig tyngdekraft,
slik at selv lyset blir spist av den.

Som du ser, så kommer selv de kraftigste tilleggs-
ord til kort, når man vil beskrive universets storhet
ut fra vår vante forestillinger. Man finner ikke ord
som kan dekke det vidunderlige som finnes.

Universets storhet er ubeskrivelig. Sammenlign
universet i forhold til vår lille jordverden, som et
bilde på hvor stort det gudommelig åndelige er i
forhold til våre menneskelige egenskaper og fore-
stillinger.

Hvis du engang får se det, vil du selv erfare, at
størrelsesforholdet passer. Først da vil du vite hva
storhet er, og først da fatter du hva det vil si,
"å ha funnet". Du vil oppdage at det er umulig å
beskrive storheten - det vil hele tiden bli håpløst,
å sette ord på det.

A.M.O.

"Gud, gjør meg til et redskap for din fred.
Hvor der er hat, la meg så kjærlighet,
hvor der er tvil, la meg så tro,
hvor der er fortvilelse, la meg så håp,
hvor der er mørke, la meg så lys,
hvor der er sorg, la meg så glede."

Franz av Assisi.

SHIRLEY MACLAINE'S

"REISEN INNOVER".

Dette er en bok som jeg vil anbefale på det sterkeste, da den virkelig er en veiviser til indre forvandling som undertittelen sier.

Mange emner har blitt en enhet, enkle meditasjonsteknikker på chakraene med farge, lys, lyd og krystaller gir en lyst til å jobbe aktivt med sin egen utvikling.

Hun har klart å plassere ansvaret for våre liv, på godt og vondt, der det hører hjemme - hos oss selv. Som hun selv sier: "Vi bør begynne med oss selv, men aldri slutte med oss selv".

Heidi Ø. Moen

ORD TIL ETTERTANKE.

Om jeg gir alt jeg eier til brød til de fattige, ja, om jeg gir meg selv til å brennes, men ikke har kjærlighet, da gagnar det meg intet.

Kjærligheten er tålmodig, kjærligheten er villig, den misunner ikke, den skryter ikke, den er ikke hovmodig. Den gjør ikke noe usømmelig, den søker ikke sitt eget, blir ikke oppbrakt og gjemmer ikke på det onde.

Den gleder seg ikke over urett, men har sin glede i sannheten. Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt og tåler alt.

Så blir de stående disse tre: tro, håp og kjærlighet. Men størst av dem er kjærligheten.

A.M.O.

TANKER OM TÅKE!

Tåken strekker sine
armer ut etter meg,
og jeg gå frivillig inni den.

Tåken er som en difus
overgang til de paralelle
eksistensnivåer.

Her inne kan jeg stå
å se på min egen verden
full av matrielle verdier,
og jeg kan se verdner
der materialismen er
erstattet med
Gudommelig kjærighet.

Så smertefullt vakker
kjærigheten er!

Alikevel.....jeg velger å
gå tilbake, hvem vet -
kanskje klarer jeg å
vise ett annet menneske
lyset på den andre
siden av tåken.

Heidi Ø. Moen

SKYER

Hvite, vakre rare skyer
seiler i det djupe blå,
ligner fjell med stup og lier,
fjell med solgull på.

De driver sakte som i drømmer,
skifter form i kveldens blest.
Solen gjemmer seg og tømmer,
alt sitt gull på dem i vest.

Krull på krull i skjønnhet hviler,
skifter stadig fargeskrud.
Ned til oss på jord de smiler,
livets skjønnhet er fra Gud.

A.M.O.

Hvem var Marcello Haugen?

Michael Martin Marcello Thoriussen Haugen.

Slik skrev han sitt navn. Han ble født på Kongsberg 6. juli 1878.

Marcello Haugen ble født klarsynt.

Hans evner tiltok fra syv-årsalderen.

Familien levde under trange kår i sølvbyen, men samholdet var godt.

Hans far Thorius var mørk og pen.

Han kunne romani-språket . . . de «reisendes språk» . . .

Thorius arbeidet i gruvene på Kongsberg, som «stiger».

Gruve-arbeidet ble hans lodd. . . .

Marcello's mor, oftest titulert «Mor Haugen», hadde sin oppvekst på Skedsmo. Ellers vet man lite om henne.

Marcello fikk tidlig prøve det harde arbeidslivet, men likte det heller dårlig.

Tyve år gammel ble han ansatt ved jernbanen på Hamar, etter å ha bodd noen år i Oslo. 2 år senere tok han arbeid på Otta, som lokomotiv-pusser, senere som fyrbøter.

Marcello «sto opp i Otta» i 7 år. De «syv beste år i mitt liv», ifølge Marcello som var i en «rivende åndelig utvikling» i disse år. . . .

I 1910 hører han foredrag av Rudolf Steiner. Tar fortløpende kontakt med Steiner, etter anbefaling av norske antroposofer.

I 1912 får Marcello bygget sin første lille hytte på Lillehammer, kalt

«Svarga». I 1915 bygger han hytte på Tokampen, Otta, også kalt

«Sameti». Han's store villa i Ullevålsalleen 8, i Oslo, sto ferdig i 1920.

Marcello holder kontakten med Steiner til hans bortgang i 1925, på tross av at han ble ekskludert fra det antroposofiske selskap. Marcello Haugen's særegne hus på Lillehammer, kalt «Store Svarga», står ferdig i 1930.

Folk strømmet til på hver eneste stasjon oppover hele Gudbrandsdalen for å få hjelp og trøst, ja ofte bare for å få sjå'n. . . .

I sin fritid fra jernbanen hjalp, rådgav og helbredet han folk, til alle tider tilstrømmingen ville ingen ende ta. . . .

«Det er årsakene jeg beskjeftiger meg med og forsøker å oppheve», sa Marcello. (Her har «leger og lærer» mye å lære, tillater utgiver å føye til).

Efter skriftlig å ha advart regjering og storting, gjentatte ganger, om «hva og hvem» som skulle komme, flyttet Marcello permanent til Lillehammer. Året var 1940. . . .

Her levde han etter ordlyden på sin gedigne «trone av en stol»:

Ora Et Labora, som er latin og betyr: **Be og Arbeid**.

Ja, især på Lillehammer ventet folk gjerne i dagevis på å få hjelp av ham. Fra tid til annen måtte Marcello sogar rømme fra Svarga til hotell, men folkesladderer gikk som ild i tørt gress. Hoteller og pensjonater ble overfylte.

Man talte ironisk på folkemunne om disse folkemasser, som «ny-haugianerne». Fra hele landet, ja, hele skandinavia gikk ryktene om denne enestående mannen som helbredet.

Han kunne endog «se», uavhengig av avstander.

Tusener, ja, talløse var de Marcello Haugen helbredet eller gav råd.

Under sin store bred-bremmede hatt som Marcello nesten alltid benyttet, «for ikke å se for mye . . .», som han selv uttrykte det. Var hans hårmanke helt sort til det siste. Her må ikke glemmes Marcello's karakteristiske kjennetegn: pipen.

På en av sine siste dager sa Marcello til sin trofaste husholderske, Agnes Løkken: «Har du noen gang hørt meg si det er **jeg** som helbredet?» Her fornemmes hans kristne impuls, og inneforstått **hvem** som helbredet.

Like over kl. 23, lille nyttårsaften, 1967 går **Marcello Haugen** bort. . . . 89 år gammel. Tiden forutsa han selv.

Til en nær venn sa Marcello en gang: «**jeg ønsker å reinkarnere i Norge**».

DE STYRER DET NYE EUROPA

Her er Europas mest eksklusive klubb. Medlemmene er de viktigste industrilederne, og en av dem — Torvild Aakvaag — er norsk. Hensikten er å styrke Europa økonomisk og politisk. Og gruppens totale makt er så stor at verken regjeringer eller EF-kommisjonen kan stå imot dens krav.

**Tekst: Emily von Sydow
Illustrasjon: André Prah**

Beslutningstakerne i EF-kommisjonen er forent i verdensdelens mest fornemme klubb, *European Round Table of Industrialists*, ERT. Et diskret, lite messingskilt i EF-palassets mylder, nærmere bestemt i Brussel, viser veien til stedet der en liten, men uhyre eksklusiv stab arbeider.

Generalsekretæren *Keith Richardson* arbeider med å administrere de 43 medlemmenes arbeid og utgivelse av skrifter som blir lest med lupe. Det er en velsmurt organisasjon. Selve administrasjonen består i tillegg til ham selv av fem kvinner, de eneste i klubben.

Hvordan blir man så medlem? Stamtavle duger ikke, men derimot en enorm omsetning. Skal man få plass ved klubbens runde bord, må man være leder for et storkonsern med en årlig omsetning på minst 60 milliarder kroner. I Norge er det bare én som har kvalifisert seg, nemlig Norsk Hydros generaldirektør Torvild Aakvaag.

Medlemskapet er personlig og ikke bundet til bedriften. Med-

lemsavgiften er hemmelig. Som en virkelig stat i den kommende storstaten Europa — den fulle integrasjonen skal foregå neste år — styrer de 43 lederne 42 av Europas største bedrifter. Til sammen har de et budsjett på 2700 milliarder kroner, og i denne grenseløse, usynlige staten er det tre millioner ansatte. Et produktivt, lite og usedvanlig rikt land!

ERT-medlemmene representerer en sterk nasjonalisme i den forstand at de vil forene Europas stater for å kunne stå sterkest mulig rustet til å møte konkurransen fra først og fremst USA og Japan.

Det var et ampert innlegg fra den forhenværende Volvo-sjefen *Pehr G. Gyllenhammar* som ble opprinnelsen til ERT. Det kom som en artikkel i tidsskriftet «*International Management*» i 1982, og med en appell om å samle kreftene og foreta et kjempeløft innen europeisk industri. Støtten til nasjonale interesser holdt på det tidspunktet på å ødelegge tanken om et europeisk fellesskap, mente Gyllenhammar. Storindustrien måtte derfor snarest mulig ta initiativet til at Europa ikke skulle bli utklaset av USA og ganske særlig Japan.

Den daværende belgiske EF-kommissæren for industrispørsmål, *Etienne Davignon*, tok Gyllenhammar på ordet og oppfordret ham til å gjøre noe med saken.

I april 1983 sammenkalte Gyllenhammar og blant andre den mektige Fiat-sjefen *Umberto Agnelli* 16 europeiske storindustriledere i Paris til noe som den gang ble kalt G 17 (G for Gyllenhammar). Det hele ledet tankene til en hemmelig orden. En av de 17 utvalgte var naturligvis Davignon, som i en skjebnemettet tale erklærte at markedsøkonomien ikke lenger fungerte i Europa: — Hvis subsidier erstatter kamp mellom sunne

industrier med kamp mellom regjeringer, da er det noe alvorlig galt, erklærte han da det første industrielle toppmøtet ble holdt i Paris.

Gjennom diskret, lavmælt lobbyvirksomhet begynte så gruppen å arbeide og bygge opp en organisasjon. Kontaktene med EF var og er intime, takket være blant andre den innflytelsesrike Davignon.

Talsmannen for EF-kommisjonen, *Jacques Delors*, spiller en meget sentral rolle for ERT. Bortsett fra at gruppen møter Delors et par ganger i året formelt, holdes det en kontinuerlig uformell kontakt mellom medlemmene og Delors, forsikrer Keith Richardson.

Da gruppen fremla en rapport om utdannelse og europeisk kompetanse i 1988, var det sosialisten Delors som ledet konferansen. I rapporten ble kontinuerlig utdannelse understreket som tvingende nødvendig for å kunne møte en foranderlig industris krav på arbeidskraft som fungerer godt.

Fordi bedriftsledere på det nivået ERT representerer nærmest betraktes som statsledere, har de ubegrenset adgang til de europeiske regjeringene og statslederne. Si-

den 1988 har ERT derfor gjennomført formelle «statsbesøk» hos alle, de europeiske statsjeffene. De har derfor hatt usedvanlig gode muligheter til å øve påtrykk for å få gjennomført de forandringene i Europa som er nødvendige for storindustrien.

Dette har delvis møtt motstand: — Det indre marked baserer seg på formodningen om at det som er bra for Volvo og Nestlé, automatisk også er godt for Europa, sier sosialistenes talsmann for utenriks-handels-spørsmål i Europaparlamentet, Labour-delegaten *Michael Hindley*, med et sukk.

Ingen annen gruppe har en tilsvarende adgang til de politiske beslutningstagerne, mener Hindley, og vrir hendene i fortvilelse over hvor dyktig disse industrilederne har grepet initiativet i samfunnsdebatten og med en selvfølghet representerer selve «fornuften».

Upåvirket av ideologiske overbygninger fatter de pragmatiske beslutninger. Her ligger en forskjell i forhold til politikerne, som farges av hensyn til partiets beste og personlig vinning. Det er en be-

skrivelse som ERTs nåværende ordfører, den nederlandske Philips-sjefen *Wisse Dekker*, mer enn gjerne skriver under på. Han mener at ERTs arbeid er langt mer fremgangsrikt enn for eksempel arbeidsgiverorganisasjonenes. Disse er store, klumpete apparater og mer politiske i sitt forhold til problemene. — Dessuten er vi mye mektigere, sier han med sitt vennlige smil.

Gruppen har fått til svært mye. Man kan utvilsomt og klart se en rekke forbindelser mellom ERTs ønsker og de beslutninger

som er tatt i EF, blant annet byggingen av en tunnel under Kanalen og «Scandinavian Link», en ny kommunikasjonsåre som blant annet omfatter byggingen av en Øresundsbro.

ERT er også fornøyd med at EF-kommisjonen har tilpasset seg til industrilederens rapporter om hvordan den indirekte skatten på eksport og import skal administreres. Generalsekretær Keith Richardson synes likevel at gjennomføringen går for langsomt.

EMU, den europeiske pengeunionen, er også delvis et resultat av lobbyvirksomhet fra ERTs side.

Nestlé-sjefen *Helmut Maucher* mener det er en avleggs tanke at arbeidsgiverne ønsker arbeidsledighet og at velferdssamfunnet ofres på effektivitetens alter. ERTs fiende er ikke fagforeningene, sier han. Det er Japan. Japanerne beskrives av ham i samme ordelag som *Dsjengis-khan* og den tatariske frykten i de sovjetiske historiebøkene: umettelige, umenneskelig ambisiøse og strevende etter verdensherredømme.

— Den japanske trussel vekker en følelse av at vi akutt må gjøre noe med det europeiske markedet, sier han. — Den japanske strategien går ut på å invadere markedet

med svært lave priser for å ta så store markedsandeler som mulig. Når konkurrentene er eliminert, høyner de prisene. Forskjellen mellom amerikanske og europeiske investeringer på den ene side og japanske på den andre, er at vi ikke forsøker å dominere, forklarer Philips-sjefen Dekker.

Hovedspørsmålet i fremtidens Europa er hvem som kommer til å bestemme. — Det blir iallfall ikke meg, sier Michael Hindley, som mener at han som delegat til Europa-parlamentet har mistet stadig mer makt for hvert år, i takt med at de europeiske storkonsernene har vokst seg sterkere. ●

Reinkarnert?

Hallvard Hammer på Hebekk har vært i Wisconsin, USA i sommer, og der fant han dette MEGET interessante bildet i en lokalavis.

Det avbildede spaserstokk-hodet befinner seg i brukskunstsamlingen til en advokat i Michigan, og er laget ved århundreskiftet av en ukjent kunstner.

Spaserstokk i Michigan

Den observante leser vil nok allerede ha lagt merke til at det avbildede objekt har en umiskjennelig

Jesus kommer til Seoul 28.oktober

SEOUL: Jesus Kristus kommer tilbake til jorda, nærmere bestemt til Seoul, ved midnatt 28. oktober. Han kommer for å hente 144 000 troende, som han vil ta med seg tilbake til himmelen.

Dette hevder Tami-kirken i Korea på det mest bestemte. Mange koreanere selger nå sitt jordiske gods for å bedre sjansen for å komme til Guds rike. Det meldes at en gravid kvinne tok abort av samme grunn - fordi hun var redd for å bli for tung til å bli løftet opp til himmelen med Jesus.

(The Independent)

Nok et Nessie-bilde tatt

LONDON (Dagbladet): Så har en tilfeldig turist nok en gang fått bakoversveis oppe i den skotske fjellheim.

Han nappet fram sitt lommekamera og fikk tatt et bilde av sjøormen i Loch Ness. Bildet er tatt tidlig om morgenen og ifølge Daily Mail er det Nessie som er oppe og får seg frisk morgenluft.

Ian Bishop heter mannen bak «blinkskuddet». Han trodde selvsagt ikke sine egne øyne da han sto nede ved vannkanten for å vaske seg og plutselig fikk øye på «udyret» midtsjøs. Han løp tilbake til teltet, hentet kameraet og fikk tatt bildet. Filmen til Bishop har vært til nøye undersøkelser. Ingen av disse instansene kan påvise bildemanipulering.

likhet med en viss LO-leder her til lands. Dette må da være det endelige beviset på reinkarnasjon? Tenk det, at Yngve Hågenesen i sitt forrige liv var - en spaserstokk!

Skal tro hva Michigan-advokaten ville sagt, hvis Yngve Hågenesen plutselig en dag hadde banket på hjemme hos ham?

Justisdepartementet ønsker å gjøre permanent loven om adgang til telefonavlytting. Ønsker vi en slik kontrollutvikling i vår rettspleie?

Hvor mye avlytting?

Hvor mye telefonavlytting vil vi ha? Minst mulig. Avlytting av ens telefonsamtaler oppleves som en uakseptabel integritetskrenkelse. Vi ønsker ikke at de mest følsomme opplysninger om våre mer eller mindre skrøpelige liv skal bli registrert av offentlige myndigheter, og eventuelt brukt mot oss i framtiden.

Det var den første av verdenskrigene som i 1915 førte til at det ble åpnet adgang til telefonavlytting

DEBATT

Av Ole Jakob Bae

advokat

som etterforskningsmiddel, nemlig i saker om spionasje og anslag for øvrig mot rikets sikkerhet. Dette ga telefonavlyttingen et svært beskjedent omfang. I 1976 ble avlyttingen

drastisk utvidet, da den ble tatt i bruk som mid-

del i den krigen som da for alvor ble igangsatt mot narkotika. De nye avlyttingsreglene har vært gitt som midlertidige lover for 5-årsperioder. Nå ønsker Justisdepartementet å gjøre loven permanent, fra 1991.

Det bør av flere grunner ikke skje. En prinsipiell innvending er at dette vil bety en *alminneliggjøring* av telefonavlytting. Hittil har det vært bred enighet om at telefonavlytting bare kan aksepteres i helt ekstraordinære tilfeller, hvor personvern-hensyn må vike. Dette er hovedårsaken til at det hittil bare har vært gitt midlertidig lov hjemmel. Er det skjedd noe som skulle tilsa noe annet nå?

Stagnasjon

Nei, tvert imot. Narkotikaomsetningen viser tegn til stagnasjon og kanskje reduksjon. Det har i senere tid også hos oss hevet seg røster for å angripe problemet med helt andre midler, utenom de strafferettslige. Internasjonalt har dette vært gjenstand for omfattende debatt. Stadig flere anser nå i alle fall at straffenivået bør senkes. Kanskje har vår beinhardte sanksjonspolitikk – hardest i Europa – bare gjort det norske marked ekstra fristende, fordi prisene blir rekordhøye her? Og hvor mye vinningskriminalitet hos oss har vært direkte foranlediget av dette prisnivået?

De nye trekk som i dag kan spores i narkotikabildet taler altså imot opprettholdelse av et så ekstraordinært og kripepreget etterforskningsstiltak. Det er jo på ingen måte bare mistenkte telefoner som kan avlyttes, også kiosktelefoner og telefoner hos lege, prest og advokat omfattes av hjemmelen.

Overskudd

Et annet vesentlig spørsmål gjelder overskuddsinformasjon, dvs. opplysninger om annet enn brudd på narkotikalovgivningen. Gjeldende regler sier at slik informasjon skal tilintetgjøres. I praksis er det umulig å føre en effektiv kontroll med om det skjer ved politikamrene. Datatilsynet har nettopp nektet Fjellinjen å re-

gistrere opplysninger om biler som kjører gjennom Osloingen. Personvernensyn er årsaken. Slike opplysninger kan bli brukt til annet enn det formål (betalingskontroll) sier Datatilsynet, fornuftig nok. Men vil dette bli framtidens generelle rettesnor? Høyesterett har nylig akseptert bruk av bilde tatt under trafikkontroll som bevis i annen sammenheng. Det ble straks brukt som argument for at også overskuddsinformasjon fra narkotikaavlytting bør kunne brukes fritt.

Alminneliggjøring

Ønsker vi en slik utvikling mot en alminneliggjøring av avlytting og elektronisk kontroll, med den glidefluktvirkning dette lett vil ha mot en stadig mer omfattende overvåking av mangt og meget?

Et tredje spørsmål som på det strafferettslige plan i alle fall sterkt taler mot en hastebehandling av spørsmålet om permanent lov, er aktualisert av en lagmannsrettsavgjørelse nylig i den såkalte «Ullersmosaken». Her aksepterte lagmannsretten fremleggelse av telefonsamtaler som bevis i retten. Dette reiser en rekke straffeprosessuelle spørsmål som forsvarergruppen av 1977 har pekt på i en høringsuttalelse, som går sterkt imot at adgangen til telefonavlytting gjøres permanent.

90-årene vil gi oss mange nye kontroll- og overvåkingsmuligheter med elektronikkens hjelp. Det er politikernes ansvar å stanse en glideflukt mot et overvåkingsomfang som kolliderer frontalt med grunnfestede personvernensyn i vår samfunnsform.

RIDDERNE VED DET RUNDE BORD.

EUROPEAN ROUND TABLE OF INDUSTRIALISTS består av 42 industriledere, hver med en ledende stilling i et konsern som omsetter for minst 60 milliarder (!) kroner i året. **Bare én nordmann er representert.**

Wisse Dekker (Nederland, Philips/elektronikk, ordfører ERT)

Karlheinz Kaste (Tyskland, Siemens/elektronikk, varaordfører ERT)

Jérôme Monod (Frankrike, Lyonnaise des Eaux/vannbehandling, varaordfører ERT)

Torvild Aakvaag (Norge, Norsk Hydro)

Umberto Agnelli (Italia, Fiat/bil)

Jean-Louis Beffa (Frankrike, Saint-Gobain/glass)

Yves Boël (Frankrike, Sofina/olje)

Sir Nigel Broackes (Storbritannia, Trafalgar House Holding/bl.a. shipping)

Bertrand Collomb (Frankrike, Lafarge Coppée/ sement)

Francois Cornelis (Frankrike, Petrofina/olje)

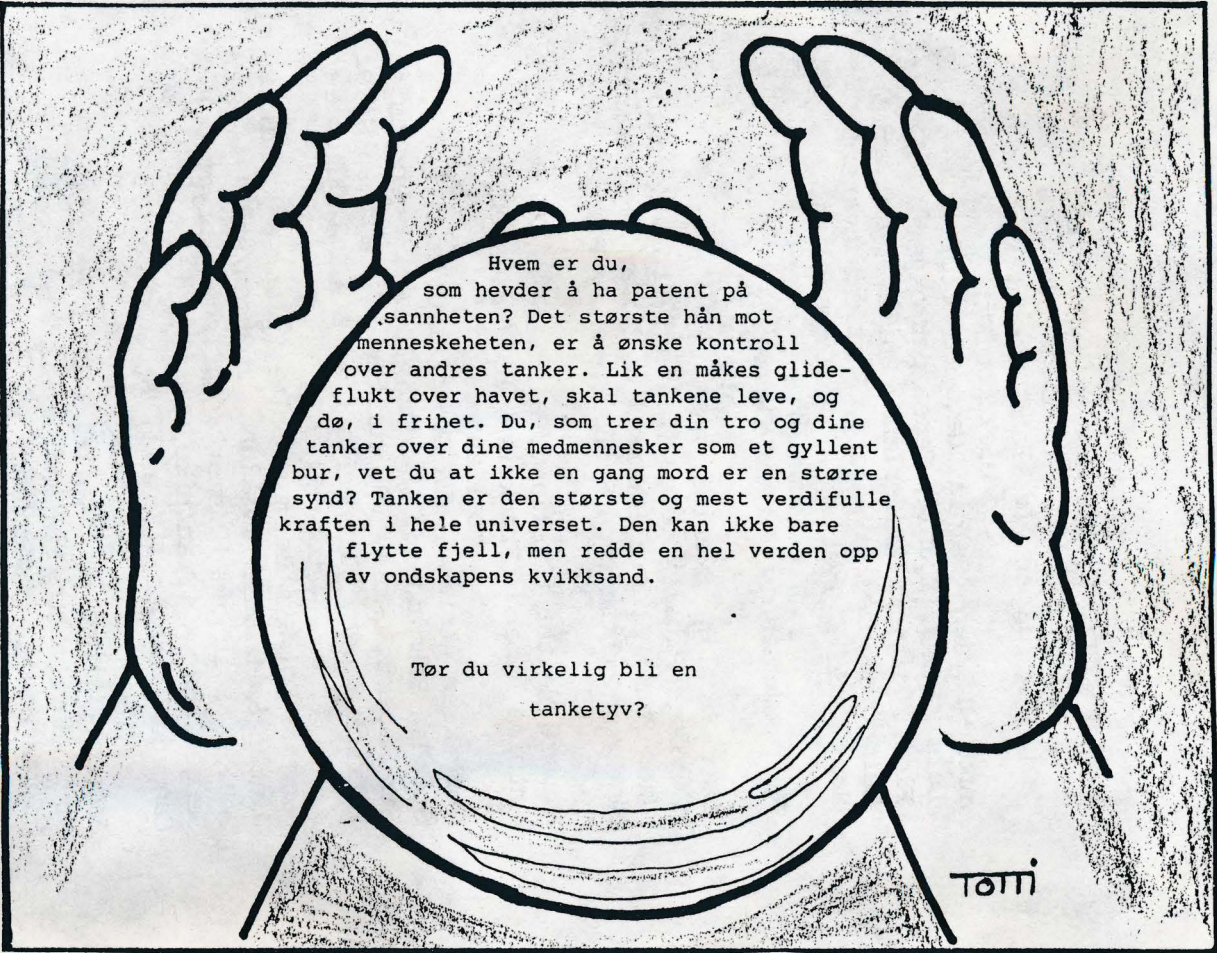
Etienne Davignon (Belgia, Société Général de Belgique/bl.a. bankvirksomhet)

Carlo de Benedetti (Italia, Olivetti/kontormaskiner)

Raul Gardini (Italia, Feruzzi/sukker)

Fritz Gerber (Sveits, Hoffmann-LaRoche/farmakologi)

Alain Gomez (Frankrike, Thomson/elektronikk)
Klaus Götte (Tyskland, MAN/lastebiler)
Pehr G. Gyllenhammar (Sverige, Volvo/bil)
Wolfgang Hilger (Tyskland, Hoecht/kjemikalier
og elektronikk)
André Leysen (Belgia, Gevaert/fotofilm)
Luis Magana (Spania, Cepsa/petrokjemi)
Floris Maljers (Nederland, Unilever/matvarer)
Helmut Maucher (Tyskland, Nestlé/matvarer)
Hans Merkle (Tyskland, Bosch/husholdnings-
elektronikk)
Maersk McKinney Møller (Danmark, Møller/
shipping)
Curt Nicolin (Sverige, ASEA)
Theodore Papalexopoulos (Hellas, Titan Cement)
Jean-Paul Parayre (Frankrike, Dumez/byggebransjen)
Anthony Pilkington (Storbritannia, Pilkington/
glass)
Edward Reuter (Tyskland, Daimler-Benz)
Antoine Ribaud (Frankrike, BSN/matvarer &
emballasje)
Tony Rian (Irland, GPA Group/flyutleie)
Stephan Schmidheiny (Sveits, Anova/byggebransjen)
Sir Robert Scholey (Storbritannia, British Steel)
Patrick Sheehy (Storbritannia, B A T Industries/
tobakk)
Jacques Solvay (Belgia, Solvay/plast & kjemikalier)
Dieter Spethmann (Tyskland, Thyssen/stål)
Poul J. Svanholm (Danmark, Carlsberg/bryggeri)
Serge Tchuruk (Frankrike, Totale/olje)
Candido Velasquez (Spania, Telefonica/tele-
kommunikasjon)
Jacopo Vittorelli (Italia, Pirelli/gummi)
Simo Vuerilehto (Finland, Nokia/elektronikk)
Lo van Wachem (Nederland, Royal Dutch/Shell /olje)

Hvem er du,
som hevder å ha patent på
sannheten? Det største hån mot
menneskeheten, er å ønske kontroll
over andres tanker. Lik en måkes glide-
flukt over havet, skal tankene leve, og
dø, i frihet. Du, som trer din tro og dine
tanker over dine medmennesker som et gyllent
bur, vet du at ikke en gang mord er en større
synd? Tanken er den største og mest verdifulle
kraften i hele universet. Den kan ikke bare
flytte fjell, men redde en hel verden opp
av ondskapens kvikksand.

Tør du virkelig bli en
tanketyv?

TOTTI